

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Nadejda Toma,

juducând, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2014, declarat de avocatul Sergiu Sofroni în numele inculpatului

Apostol Andrei Leonid, născut la 02 iulie 1980, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Mircea cel Bătrîn 7, ap. 94, cetățean al R. Moldova, condamnat:

1) prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 03 iunie 2014, în baza art. 264¹ Cod penal, la amendă în mărime de 320 unități convenționale, ce constituie 6400 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

*în instanța de fond:
instanța de apel:
instanța de recurs:*

*Termenul de examinare a cauzei
30 iunie – 21 august 2014,
23 septembrie – 30 octombrie 2014,
20 ianuarie – 10 martie 2015.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 21 august 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Apostol Andrei a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată

condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 04 iunie 2014, Apostol A., aflându-se în preajma magazinului „Amuzament”, din str. Petru Zadnipru 5/4, mun. Chișinău, a procurat de la o persoană nestabilă un pachetel din folie de staniol în care se afla substanța narcotică heroină, pe care a păstrat-o asupra sa, pentru consum personal, pînă la ora 14:33 a aceleiași zile, cînd pe bd. Mircea cel Bătrîn 11/4, mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii de poliție și a predat-o benevol.

Conform raportului de expertiză nr. 4552 din 09.06.2014, substanța ridicată reprezintă 0,06 gr. heroină, care se referă la substanțele narcotice, constituind cantități mari.

Instanța a reținut că inculpatul, recunoscînd în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vinovăția, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, în proporții mari și fără scop de înstrăinare, prin metoda procurării, păstrării și transportării.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, că infracțiunea comisă de inculpat este una ușoară, că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer, a colaborat cu organul de urmărire penală, a acceptat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că el anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, concluzionînd a-i stabili o pedeapsă în formă de închisoare, ținînd cont de prevederile art. 364¹ CPP, însă cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, deoarece în ședința de judecată s-a constatat că inculpatul nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de libertate.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța n-a ținut cont că inculpatul nu la prima s-a abatere de la lege, și anume:

potrivit sentinței Judecătoriei Ciocana din 1999, a fost condamnat în baza art. 225/5 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 54 lei;

conform sentinței Judecătoriei Ciocana din 20.12.2011, a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. c), 90 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

potrivit sentinței Judecătoriei Ciocana din 03.06.2014, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 6400 lei.

Deci, deși anterior a fost condamnat pentru fapte analogice, fiindu-i stabilite alte pedepse penale decît cea mai severă – închisoarea, careva concluzii pozitive nu a făcut, și în continuare comite aceiași faptă infracțională - păstrarea și consumul substanțelor narcotice.

Inculpatul este căsătorit, întreține un copil, dar nu are un loc de muncă, obține surse de venit din activități unice, ocazionale și cu toate acestea își permite să cheltuie puținele mijloace financiare de care dispune, pentru procurarea drogurilor, pentru achitarea amenzilor ca rezultat al tragerii la răspundere în conformitate cu legea,

circumstanțe ce inevitabil și incontestabil pun sub lovitură bunăstarea familiei sale.

Instanța la aplicarea art. 90 Cod penal, formal a invocat că acesta va putea fi corectat și reeducat fără izolare de societate, nemotivând temeinicia aplicării unei astfel de pedepse și ignorând circumstanțele constate în cadrul procesului penal, inclusiv cele menționate mai sus ce vizează persoana inculpatului.

Inculpatul nu a făcut concluzii pozitive necesare, nu s-a corijat, iar suspendarea executării pedepsei cu închisoarea nu conduce la atingerea scopului legii penale, și deci instanța a ignorat prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, care indică că la stabilirea pedepsei instanța necesită să i-a în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, existența riscului că ultimul ar putea comite noi infracțiuni în timpul ispășirii pedepsei prea blânde care i-a fost aplicată, este unul real și plauzibil.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2014, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Apostol A. a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2), 82 alin. (2) Cod penal, la 8 luni închisoare, începând cu *ziua punerii în executare a pedepsei*.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond n-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, în special de faptul că inculpatul nu este la prima s-a abatere de la lege, ***anterior fiind judecat inclusiv de două ori*** pentru circulația ilegală de substanțe narcotice, ultima condamnare pe 20.12.2011 la 2 ani închisoare cu suspendare pe un termen de probă de 1 an.

Astfel, potrivit sentinței Judecătoria Ciocana din 1999, a fost condamnat în baza art. 225/5 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 54 lei.

Conform sentinței Judecătoria Ciocana din 20.12.2011, a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

potrivit sentinței Judecătoria Ciocana din 03.06.2014, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 6400 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

Având în vedere că anterior inculpatul a fost condamnat pentru fapte analogice, fiindu-i stabilite alte pedepse penale decât cea mai severă - închisoare, inculpatul concluzii pozitive nu a făcut, dar în continuare ***comite aceiași faptă infracțională*** - păstrarea și ***consumul substanțelor narcotice***.

Instanța de fond, aplicând prevederile art. 90 Cod penal față de inculpat, nejustificat a invocat că inculpatul va putea fi corectat și reeducat fără izolarea de societate, nemotivând temeinicia aplicării unei astfel de pedeapsă, ignorând circumstanțele constatate în cadrul procesului penal.

Liberarea inculpatului de la răspunderea penală nu-și va atinge scopul Legii penale, care are menirea de a apăra, împotriva infracțiunilor persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept, prevenirea de noi infracțiuni, ori anterior față de inculpat au fost aplicate prevederile art. 90 CP, dar el ignorând aceste circumstanțe mai comite alte două crime după 20.12.2011.

Circumstanțele invocate de prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de inculpat și nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, sentința nu-și

va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Deci, reeducare și corijarea lui poate fi acceptată și dispusă doar în locurile de detenție, cu izolarea lui de societate, prin condamnare la închisoare, **cu aplicarea prevederilor art. 34 și 82 alin.(2) CP, pentru recidivă de infracțiuni, ori el cu o zi înainte fusese condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal**, la amendă în mărime de 320 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

5. Avocatul Sergiu Sofroni a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, sentința din 03.06.2014 nu era una definitivă.

Potrivit art. 466 alin. (2) pct. 2) CPP, hotărârea primei instanțe rămîne definitivă la data expirării termenului de apel.

Deci, prezența antecedentelor penale începe să curgă din momentul rămîinerii definitive a sentinței judecătorești, ori, în conform art. 8 CPP, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

În acest context, la 04.06.2014, data la care a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) CP, inculpatul nu avea antecedente penale nestinse, fapt ce exclude prezența în speța dată a recidivei.

Nu puteau fi luate în calcul de instanța de apel sentințele de condamnare a inculpatului din 30.06.1999, în baza art. 225/5 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 54 lei, și din 20.12.2011, în baza art. 217 alin. (3) lit. c), 90 Cod penal la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei fiind pe un termen de probă de 1 an, ori conform art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Argumentele invocate de către instanța de apel privind necesitatea aplicării inculpatului a unei pedepse privative de libertate sunt lipsite de suport juridic, astfel decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. În corespundere cu art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece recursul și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Potrivit art. 34 alin. (1), (5) lit. d) și e), 82 alin. (2) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale stinse în conformitate cu prevederile art. 111 Cod penal și dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă – de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. În corespundere cu art. 110, 111 alin. (1) lit. d) și e), alin. (3) Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămînerii definitive a sentinței de condamnare, generînd consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat pînă la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării. Se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată, condamnate la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea – după executarea pedepsei. Stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Potrivit art. 8 alin. (1), 325 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 439 alin. (1), 466 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii. Hotărîrea primei instanțe rămîne definitivă la data expirării termenului de recurs, în cazul hotărîrilor nesupuse apelului. În corespundere cu art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către instanța de apel.

Astfel, potrivit părții descriptive a deciziei contestate, și-a motivat soluția de înăsprire a pedepsei aplicate inculpatului de prima instanță:

a) neîntemeiat aplicînd „...prevederile art. 34 și 82 alin. (2) CP, pentru recidivă de infracțiuni - cu o zi înainte fusese condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal... anterior fiind judecat inclusiv de două ori...”.

Or, prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 03 iunie 2014, Apostol Andrei fusese condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 320 de unități convenționale, ce constituie 6400 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Această sentință a devenit definitivă pe 22 iunie 2014, adică la data expirării termenului de recurs, în cazul hotărîrilor nesupuse apelului.

Deci, această sentință, nefiind definitivă la data comiterii infracțiunii pentru care a fost condamnat – 04 iunie 2014, nu putea să genereze de drept un antecedent penal pentru inculpat, în virtutea prevederilor art. 34 alin. (1), 110 alin (3) Cod penal și art. 8 alin. (2), 439 alin. (1), 466 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (*pct. 5 din decizie*).

Pe lângă aceasta, cu adevărat inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30.06.1999, în baza art. 225/5 alin. (1) Cod penal la 54 lei amendă și conform sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20.12.2011, în baza art. 217 alin. (3) lit. c), 90 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Însă, aceste antecedente penale erau stinse către 04 iunie 2004, conform prescripțiilor din art. 34 alin. (5) lit. d) și e), 111 alin. (1) lit. d) și e), alin (3) Cod penal, fiind anulate pentru inculpat toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Prin urmare, la data comiterii infracțiunii din 04.06.2014, inculpatul nu avea antecedente penale (*f.d. 33, 200, pct. 1-4 din decizie*);

b) neîntemeiat și-a fondat concluziile pe circumstanțe ca: „...*a comis faptă infracțională –...consumul substanțelor narcotice... liberarea inculpatului de la răspunderea penală nu-și va atinge scopul Legii penale...*”.

Or, art. 217 alin. (2) Cod penal nu prevede răspundere penală pentru consumul substanțelor narcotice, învinuirea formulată inculpatului nu conține vre-o incriminare în acest sens, și pe cauza dată el nu a fost liberat de răspunderea penală.

Rezultă că instanța de apel, în pofida prevederilor art. 325 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și a raportat modificarea pedepsei în sensul agravării ei la circumstanțe neconstatate pe caz (*f.d. 200, pct. 1 - 4 din decizie*).

Împrejurările enunțate relevă că decizia contestată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția de înăsprire a pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță, că instanța de apel i-a aplicat ultimului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale enunțate, adică a admis apelul declarat de procuror în mod greșit.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs admite recursul, casează total hotărîrea atacată și menține hotărîrea primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția casării deciziei atacate, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Sergiu Sofroni, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2014, în privința inculpatului Apostol Andrei Leonid, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21 august 2014, în privința inculpatului Apostol Andrei Leonid.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Nadejda Toma

Opinie separată

în cauza penală Apostol Andrei, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal

Problema în cauză:

Potrivit sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21.08.2014, Apostol Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea termenului de probă de 1 an de zile.

Procurorul, nefiind de acord cu blîndețea pedepsei a contestat-o cu apel, solicitînd aplicarea unei pedepse mai aspre – de 3 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Principalul argument al procurorului de a-i înăspri pedeapsa a fost că inculpatul nu este la prima abatere, avînd anterior trei condamnări pentru diferite infracțiuni, cu pedepse aplicate fie sub formă de amendă, fie cu suspendarea condiționată a executării ei, nu și-a făcut concluziile cuvenite, nu a stat pe calea corijării, iar o astfel de pedeapsă nu-și va atinge scopul legal, s-au ignorat prevederile art.art. 61 și 75 Cod penal.

Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.10.2014, apelul procurorului a fost admis, casată sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, cu aplicarea prevederilor art.art. 34 și 82 alin. (2) Cod penal, i-a fost numită pedeapsa de 8 luni închisoare, în penitenciar de tip închis.

Avocatul în numele inculpatului a depus recurs ordinar cu trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond, pe motiv că instanța de apel a admis erori de drept, în sensul că la data săvîrșirii infracțiunii, adică la 04.06.2014, sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03.06.2014 nu era definitivă și deci nu era prezentă recidiva așa cum a argumentat instanța de apel la înăsprirea pedepsei. În aceeași ordine de idei sentința primei instanțe este suficient argumentată și nu a fost cazul de a-i aplica o pedeapsă reală.

Deliberînd asupra motivelor invocate în recurs, cu majoritatea de voturi s-a ajuns la concluzia de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 30.10.2014, cu menținerea sentinței Judecătoriei Ciocana din 21.08.2014, considerînd-o ca fiind una legală și întemeiată.

Rezervîndu-mi dreptul la opinia separată prevăzut de alin. (7) art. 339 Cod de procedură penală, îmi exprim dezacordul cu soluția adoptată.

Este adevărat faptul că instanța de apel la stabilirea pedepsei cu închisoare a făcut referire la prevederile art. 34 alin. (2) și art. 82 Cod penal, numindu-i pedeapsă de 8 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Sunt solidar cu poziția colegilor în sensul lipsei situației de recidivă periculoasă, deoarece la momentul săvîrșirii ultimei infracțiuni, adică la 04.06.2014, nu era definitivă sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03.06.2014, conform căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin. (1) Cod

penal, la amendă în mărime de 320 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform prevederilor alin. (2) art. 466 Cod de procedură penală, hotărârea primei instanțe rămîne definitivă: pct. 4) – la data expirării termenului de recurs, în cazul hotărîrilor nesupuse apelului sau dacă apelul a fost respins. Sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 03.06.2014, putea fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, deoarece sancțiunea art. 264/1 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă neprivativă de libertate (vezi alin. (1) pct. 1) art. 437 Cod de procedură penală).

Deci la momentul săvîrșirii ultimei infracțiuni, adică la 04.06.2014, inculpatul se afla în interiorul termenului de 15 zile de atac și sentința nu era definitivă, din care considerente se constată lipsa situației de recidivă fie simplă sau periculoasă.

Însă instanța de apel rejudecînd cauza și aplicîndu-i inculpatului o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și-a argumentat concluzia și prin faptul că instanța de fond nu a ținut cont îndeajuns de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal, în special de faptul că el nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind judecat de două ori pentru circulația ilegală a substanțelor narcotice, ultima condamnare fiind pe 20.12.2011, la 2 ani închisoare, cu suspendare și stabilire a termenului de probă – de 1 an de zile.

Avînd în vedere, că anterior inculpatul a fost condamnat pentru fapte analogice, fiindu-i stabilite alte pedepse penale decît cea mai severă – închisoare, careva concluzii nu și-a făcut și în continuare comite aceiași faptă infracțională – păstrarea și consumul substanțelor narcotice.

Astfel, Colegiul penal, constată că instanța de fond aplicînd prevederile art. 90 Cod penal, față de inculpat, nejustificat a invocat că el va putea fi corectat și educat fără izolarea de societate, nemotivînd temeinicia aplicării unei astfel de pedepse, ignorînd circumstanțele constatate în cadrul procesului penal.

Altfel spus instanța de apel și-a argumentat poziția de înăsprire a pedepsei nu doar prin prisma existenței situației de recidivă în acțiunile lui Apostol Andrei, dar reieșind din alte criterii cum ar fi: personalitatea inculpatului și efectele aplicării unei pedepse neprivative de libertate.

Din considerentele de mai sus, am optat pentru admiterea recursului în sensul rejudecării, cu excluderea prevederilor art.art. 34 și 82 Cod penal și stabilirea unei pedepse de 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Judecătorul

Gordilă Nicolae